

AZ AGYAGDARAB

Guti Tünde

Az agyagdarab

Egyszer volt, hol nem volt a fazekasok földjén
a Mester talált egy kiváló minőségű agyagdarabot.

- Na ez szép darab!.- nézegette el-elgondolkodva. - Ezt megmunkálom!

Amikor hazaért, gyönyörködve tette a korongra és lelki szemeivel már látta
a gyönyörű mázas korsót. Forgatni kezdte, s kérges tenyerével, óvatos ujjáival hozzáértő
mozdulatokkal simította, vizezte, formázta a jó illatú anyagot.

Egyszer csak az agyagdarab leugrott a korongról és könyörögni kezdett:

- Mester! Nem lehetne egy kicsit gyengédebben? Annyira fáj, ahogy nyomkodsz, és már
egészen elszédültem a forgatástól!

A fazekas csodálkozva nézett rá, majd higgadt szeretettel így válaszolt:

- Ahhoz, hogy használhatóvá válj, ki kell bírnod ezt a műveletet! Légy türelmes!

Azzal visszatette a munkadarabot a helyére és újra elkezdte a korongozást.
Egy idő múlva elkészült és elégedetten nézegette.
Amikor megbizonyosodott róla, hogy tökéletesre sikerült, befűtötte a kemencét.
Be akarta tenni az agyagkorsót a tűzbe, de az rémülten kiáltott fel:

- Mester! Mester! Hogy fogom én ezt kibírni?! Ez életveszélyes!
Repedések lesznek rajtam és összetörök! - siránkozott.

A kézműves megfogta és elmagyarázta neki, hogy
kiégetés nélkül használhatatlan lesz. Nem tudnak benne életmentő vizet tartani.
Forró kemence nélkül csak kirakati dísz tárgy lehet belőle.

A korsó messzire nézett és elképzelve, hogyan itatnak belőle szomjazókat
a sivatag száraz homokján.

Megadóan hagyta magát a forróságba tenni, és
bár nagyon szenvedett, kitartott, mert hasznos akart lenni!
A kellő égetési idő után a Mester kivette és félretette a polcra, hogy lehűljön.

- Ó, hát hiába tűrtem a kemence tűzét, mégse kellek senkinek?
- sóhajtozott magányosan, telve elutasítottsággal.

Egyszer aztán újra kézbe vették és gyönyörű mintát festettek rá.

A korsó nagyon boldog volt.

Amikor betették a többi különböző formájú és mintájú edény közé, hogy
elszállítsák őket az oázisba, megértette, mi miért történt vele.
S mosolyogva várt a feladatra, hogy szomjat olthasson és hasznos legyen.

Ugye te is el akarsz jutni az oázisba?

Tünde

2007.

Guti